

Finaliter & postremo nota ex ista lege casum in quo recurritur ad iudicium sortis: Pro cuius confirmatione & declaratione adde & nota, quod iudicium sortis nunquam habet locum, nisi in casibus à jure expressis: text. est & ibi communiter DD. in leg. Si duobus. Cod. Commun. de legat. tenet etiam Bart. in leg. Me minimus. Cod. Quando & quib. quarta pars. debet. lib. 10. (d) Item adde, quod nunquam habet locum iudicium sortis, nisi eo casu quo vertitur dubium in jure, non super facto: ista est Glossa singularis in jure, in leg. Unic. Cod. Uti possideri. in verb. Prohibebit. & ibi communiter DD. & illam reputat singularem Imol. Modern. in leg. Hujusmodi. §. final. ff. de Legat. 1. Jas. & Modern. in leg. Si duobus. Cod. Commun. de legat.

Item adde, quod ab isto iudicio sortis nunquam potest appellari, nec iterum sortiri: quia sors vel fortuna non habet superiorem in hoc Mundo: ita singulariter Baldo in dist. leg. Si duobus. Cod. Commun. de legat. & ibi sequitur & commendat. Jas. & communiter Modern. Idem tenet Jas. in leg. Hujusmodi. §. final. de Legat. 1. 3. column. num. 11.

T E X T. X X X I X.

EN el poder que se le diere al comisario para hacer todo lo susodicho, ó parte dello, intervenga la solemnidad del Escribano, y Testigos, que segun Leyes de nuestros Reynos han de intervenir en los Testamentos; y de otra manera no valan, ni hagan fé los dichos poderes.

Id est:

In potestate danda commissario ad prædicta, aut eorum partem, ea adhibeatur tabellionis & testium solemnitas, quæ ex legibus nostrorum Regnorum adhibenda est in testamentis: Alias prædictæ potestates sint nullius valoris ac fidei.

(d) Idem tenet Peral. in leg. Si quis servum. §. Inter duos. numer. 12. de Legat. 2. Aceved. in leg. 12. titul. 4. lib. 5. numer. 3. Matienz. ibid. gloss. 5. numer. 1. sortis iudicio appellari non posse probat.

(A) Licet sufficere facultatem cum forma & solemnitate requisita in testamento nuncupativo ad hoc ut commissarius possit testari in scriptis, teneat Matienz. in leg. 13. titul. 14. lib. 5. Recopilat. gloss. 1. numer. 1. tamen ejus sententia mihi ex eo displicet, quia contra textus verba videtur, ibi: Intervenga la solemnidad del Escribano y Testigos, que segun Leyes de nuestros Reynos, han de intervenir en los Testamentos. Secundo convincitur hæc Matienz. sententia ex ratione nostri textus infra nobis adducta & approbata; eandem scilicet rationem, virtutem, & effectum, qui est in consequenti, in antecedenti esse debere. Nec obstat fundamentum ab ipso traditum de revocatione testamenti: Quia diversum jus constitui oportet in revocatione, quam in confectione testamenti: Sed tu melius examina.

C O M M E N T A R I I.

In Legem XXXIX.

S U M M A R I U M.

1. Quando commissariis est data facultas faciendi testamentum, quæ solemnitas requiritur in concedenda hac facultate?

2. Quæ sit ratio propter quam in ista concessionem requiritur idem numerus testium, ac in testamento?

NOta decisionem hujus legis: nempe quod eadem solemnitas quæ requiritur in testamento, requiritur in mandato, facultate, & commissione, quam quis alteri concedit & committit ad illud faciendum pro eo: Ex quo necessario inferitur, quod si postea commissarius testetur nuncupative, requiritur quod habeat facultatem & commissionem sibi concessam nuncupative coram testibus legitimis & necessariis requisitis in testamento nuncupativo: si vero testetur in scriptis, requiritur quod habeat facultatem & commissionem sibi concessam in scriptis, cum forma & solemnitate requisita in testamento in scriptis, per nostram legem expressam, juncta leg. 3. supra eodem. (A) Sed licet gravissimi & clarissimi Patres istam legem reviderunt; contra eam tamen se offert difficultas insolubilis in reddenda ratione: nam licet commissarius, cui datur & conceditur facultas testandi pro aliquo, debeat adhibere eandem solemnitatem quam ipsemet testator & mandator deberet interponere, quia gerit & representat personam & vices ejus, ut in leg. 1. per tot. ff. de Procurator. & in Regul. Qui in alterius. ff. de Regul. jur. & in Regul. Is qui in jus succedit alterius. eodem titul. lib. 6. & in leg.

leg. Cum hæres. ff. de Divers. tempor. præscript.

2. Tamen quando testator & mandator concedit hanc facultatem & commissionem alteri ad testamentum faciendum, illa non est testamentum & ultima voluntas, sed quidam actus & dispositio inter vivos de per se, per quam probaturabilitas personæ, & mandatum; & per consequens videbatur valere cum legitima & ordinaria solemnitate duorum testium. Et certe difficile videtur congruam rationem assignare: Sed cogitavi, quod ratio subtilis & nova quæ potest considerari est ista: Nam eadem ratio, virtus, & effectus, qui est in comsequenti, dicitur etiam esse in antecedenti ejus: argumento text. in leg. Illud. ff. de Acquirend. hæred. text. in leg. 1. ff. de Jurisd. omn. jud. text. in leg. 1. §. fin. & in leg. fin. ff. de Offic. ejus cui est mand. jurid. text. in leg. 2. §. Inspectio. ff. Quemad. testam. apert. text. in leg. 3. §. Qui habet. ff. de Servit. rustic. præst. textus in leg. Ad rem mobil. & in leg. Ad legatum. ff. de Procurat. (b) Ergo cum in testamento requiratur certa & legitima solemnitas à jure introducta pro evitanda falsitate, merito illam requiritur in mandato & commissione alteri facta & concessa pro testamento ordinando; cum sit antecedens necessarium ad illud. Et in hoc tantum consistit vera & fundamentalis ratio hujus legis.

T E X T. X L.

EN la succession del Mayorazgo, aunque el hijo mayor muera en vida del tenedor del Mayorazgo, ó de aquel à quien pertenecce; si el hijo mayor dejare fijo, ó nieto, ó descendiente legitimo, estos tales descendientes del hijo mayor (por su órden) prefieran al hijo segundo del dicho tenedor, ó de aquel à quien el dicho Mayorazgo pertenecia. Lo qual no solamente mandamos que se guarde y platicque en la succession del Mayorazgo à los descendientes, pero aun en la succession de los Mayorazgos à los transversales; de manera que siempre el hijo, y sus descendientes legitimos (por su órden) representen la persona de sus padres, aunque sus padres no hayan succediendo en los dichos Mayorazgos; salvo si otra cosa estuviere dispuesta por el que primeramente constituyò, y ordenò el Mayorazgo:

(b) Et eandem hanc rationem approbat Matienz. in leg. 13. tit. 4. lib. 5. glossa 1. num. 13. ex qua ratione dubia mihi videtur ejus sententia, supra ad num. 1.

que en tal caso mandamos que se guarde la voluntad del que lo instituyò.

Id est:

In successione Majoratus, etiamsi major natus filius è vivis decedat, eo vivente qui Majoratum tenet, aut is ad quem perinet: si ejusmodi natus major filius reliquerit superstitem filium, aut nepotem, aut descendente legitimum, ejusmodi descendentes majoris natus filii (suo ordine) præferantur filio secundo ejus qui Majoratum tenet, aut illius ad quem Majoratus perinebat. Quod non solum præcipimus ut servetur & fiat in successione Majoratus erga ascendentes, verum etiam erga transversales; sic ut semper filius & ejus descendentes legitimi (suo ordine) representent personam parentum, etiamsi parentes non successerint in prædictis Majoratibus; nisi aliud fuerit constitutum per illum qui Majoratum instituit atque ordinavit; nam in ejusmodi casu præcipimus ut voluntas institutoris servetur.

C O M M E N T A R I I.

In Legem XL.

S U M M A R I U M.

1. Quid sit Majoratus?
2. Quo jure sit introductus Majoratus?
3. Regnum quo jure fuit inductum?
4. Quando populus non recognoscit superiorem, an possit eligere Regem?
5. Quando tractatur de successione Regni, usque ad quem gradum admittantur successores ejus?
6. An successor in Regno debeat esse unus, vel possint esse plures?
7. Successor in Regno an debeat esse major ætate?
8. Fœmina an possit succedere in Regno?
9. Si Rex sit major pubertate, & minor quinque & viginti annorum, an possit per se regere sine curatore?
10. Prærogativa competunt soli Principi ex plenitudine potestatis.
11. Majoratus Ducis, Comitum, vel Marchionum, unde proveniat?
12. Si Rex vel Princeps concessit alicui Villam vel

- vel castrum cum titulo & dignitate Comitatus an transeat ad heredes Majoratus?
- 13 Majoratus qui consistit in aliis bonis & personis particularibus, unde proveniat?
- 14 In obligationibus facti non cogitur quis præcisè ad factum, sed tantum ad interesse.
- 15 Pactum adjectum contra naturam & substantiam actus non valet.
- 16 Sicut ex solo titulo non transit dominium, ita solo titulo non admittitur.
- 17 Intellectus ad text. in leg. fin. Cod. de Pact. inter empt. & vendit.
- 18 An & quando solo titulo, non contractu, possit impediri alienatio?
- 19 An & quando valeat pactum & conventio? quod fundus in quo est appositus servitus per dominum non alienetur.
- 20 Quando in pacto prohibitive de non alienando ponitur clausula translativa possessionis, non potest fieri alienatio.
- 21 An prohibitio de non alienando habeat tantum effectum in vita prohibiti, & tantum sit personalis, vel sit perpetua vel realis?
- 22 Clausula constituti, virtus & effectus ejus, an transeat ad heredes?
- 23 Per judicis decretum an possit prohiberi alienatio?
- 24 An ex sola sententia judicis sine actuali traditione transferatur dominium?
- 25 Quando apponitur persona cujus contemplatione fit prohibitio, an valeat, & teneat?
- 26 Intellectus & declaratio ad text. in leg. Quoties. Cod. de Donat. quæ sub modo.
- 27 Donatio vel contractus an possit fieri ad tempus, ut post tempus res revertatur donatori?
- 28 Declaratio ad text. in leg. 7. tit. 4. 5. part.
- 29 Donator qui donavit alteri feudum vel rem, hoc pacto ut restituatur tertio, si possit istud pactum revocari invito tertio?
- 30 Quando ex actu vel contractu aliquorum queritur actio tertio, an possit eo invito illud jus sibi auferri?
- 31 Intellectus ad text. in leg. 3. ff. de Servis exportand.
- 32 In contractibus an & quando habeat locum pœnitentia?
- 33 Si pater melioravit filium & gravavit restituere alteri, an possit postea pater illud gravamen tollere?
- 34 Si quis constituat Majoratum in persona certa & tradidit possessionem, & post mortem ejus vocavit alium, an respectu tertii possit Majoratus revocari?
- 35 An & quando possit per legem prohiberi alienatio?
- 36 An & quando in melioratione tertii possit prohiberi alienatio?
- 37 An possit prohiberi alienatio per ultimam voluntatem?
- 38 Si prohibitio alienationis est facta cum legitima causa, an possit prohiberi alienatio?
- 39 Si in prohibitione alienationis approbatur juramentum, an valeat prohibitio?
- 40 Si testator prohibuit alienare extra familiam, an videatur vocare omnes de familia simul, vel gradatim?
- 41 An isto casu habeat locum representatio?
- 42 Si testator vocavit filiam alterius, an veniant pariter & simul, vel proximior in gradu præferatur?
- 43 Si legatum vel fideicommissum relinquatur familie, an consanguinei admittantur ordine successivo?
- 44 Si simpliciter est facta prohibitio alienationis extra familiam, an ex hoc inducatur fideicommissum?
- 45 Usque ad quem gradum intelligatur vocata familia?
- 46 Si quis prohibetur alienare inter certas personas & decedat ab intestato, an possit ei succedere persona quæ erat prohibita?
- 47 Quando per testatorem est facta prohibitio alienationis extra familiam, an ille ad quem legitimo jure bona pervenerunt, possit liberè alienare in extraneum?
- 48 An & quando electio personæ possit committi heredi vel alteri tertio?
- 49 Regula quæ habet quod legatum factum incertæ personæ non valet, quomodo intelligatur?
- 50 Commissarius si elegerit, an possit postea revocare electionem?
- 51 Pater qui melioravit filium in tertio bonorum, an possit revocare meliorationem in vita vel morte?
- 52 Si testator intulit plures heredes, & omnes gravavit simpliciter non alienare, an videatur facta prohibitio favore cohæredum?
- 53 Si testator pluribus fecit legatum & gravavit ut novissimus, & sic ultimo loco decedens restituat hereditatem alicui, an per hoc videatur inter legatarios tacitè fideicommissum inductum, ut primo decedens restituat alii?
- 54 Si testator jussit hereditatem restitui, an per hoc videatur hæres gravatus interim non alienare?
- 55 Quis effectus & utilitas resultet ex hoc, quod majoratus fuit cum autoritate Principis institutus?
- 56 An pater vel mater possit cum bona consentientia facere & constituere Majoratum?

An

- 75 Si possessor Majoratus decedat, relicto filio primogenito, & aliis filiis minoribus & egentibus, ex relicta uxore matreque eorum divite, quis teneatur ad alimenta?
- 76 An successor & possessor Majoratus sit vere dominus per tempus vitæ suæ, antequam veniat dies restitutionis?
- 77 An valeat argumentum de feudo ad Majoratum?
- 78 An possessor Majoratus teneatur satisfacere de restituendis bonis sequenti successori?
- 79 An proximior successor Majoratus possit in vita possessoris petere, ne declaretur Majoratum ad se pertinere?
- 80 Si possessor Majoratus instituat successorem in bonis Majoratus, an institutio valeat?
- 81 An bona Majoratus possint alienari?
- 82 An bona Majoratus possint permutari?
- 83 An bona Majoratus possint in pignus vel hypothecam dari?
- 84 An bona Majoratus possint locari?
- 85 An in bonis Majoratus possit constitui servitus?
- 86 An in bonis Majoratus possit fieri transactio?
- 87 An bona Majoratus possint alienari propter aliquam causam piam?
- 88 Si possessor Majoratus de facto alienavit, an sequens proximior successor possit res alienatas petere & vindicare?
- 89 An Rex vel Princeps possit concedere licentiam & facultatem alienandi res Majoratus?
- 90 An bona Majoratus possint præscribi?
- 91 An bona Majoratus possint per delictum confiscari?
- I** Sta lex tractat de alta, subtili, & utili materia Majoratum, quam intendendo late, subtiliter, & magistraliter tractare. Pro cujus perfecta intelligentia & declaratione: Primo quæro, quid sit Majoratus? Et resolutivè dico, quod Majoratus est: Quædam dignitas, & prærogativa cum successione, quam habet primogenitus in cognitione sua. Et potest dici quod habuit ortum tam de jure divino, quam gentium positivo: De jure divino, quia primogenitus præferabatur aliis fratribus in Sacrificiis offerendis. Item se debat ad dexteram patris: Item duplicatos cibos recipiebat: Item diebus festis vestem pretiosam ferebat: Item benedictionem à patre in articulo mortis recipiebat: Item majorem partem hereditatis recipiebat: ita probat text. & ibi Glossa ordinaria, Archid. & communiter DD. in cap. Quam periculosum, caus. 7. quest. 1. tenet etiam Joan. Andr. Abba., & communiter DD. in cap. Licet, de Voto. Martin. de Laud. in tractat. de Primogenitur. 1. & 2. quest. Jole
- Anton. Gomez. ad Leg. Tauri.

Z

Ci-

Cirier. in tract. de Primogenitur. 1. 2. & 3. quæst. probatur etiam Genes. capit. 25. in fin. ubi dicitur: *Vende mihi primogenita tua*, & in cap. 27. eod. lib. ubi tempore mortis Isaac benedixit Jacob, credens fore Esau fratrem ejus primogenitum; & ita benedictione dixit ei, *det tibi Deus de rore Cæli & de pinguedine Terræ abundantiam frumenti, vini, olei; & serviant tibi populi, & adorent tribus: Esto Dominus fratrum tuorum, & incurventur ante te filii matris tuæ.*

2. Habuit etiam ortum de jure gentium: argumento text. in leg. *Ex hoc jure*, ff. de Justit. & jur. Confirmatur etiam: quia si hæreditas dicitur provenire de jure gentium, ut plenè tradit Bart. in leg. *Interdum*, ff. de Condict. indeb. idem Bart. & DD. in Rubric. ff. de Acquirend. hæred. & Modern. præcipue Barbat. in Rubric. de Testament. Ergo & Majoratus habet etiam ortum de jure nostro civili positivo, ut in tot. titul. Cod. & ff. *Ad Trebell.* & in leg. *Filiusfamilias*, §. *Divi*, cum materia, ff. de legat. 2. & in leg. *Peto*, §. *Fratre*, eod. tit. & in leg. *Cum pater*, eod. tit. & in leg. 40. num. 3. ibi, in leg. *Cum pater*, eod. tit. quibus juri probatur, quòd potest quis gravari per testatorem in bona sibi relicta, vel rem particularem post mortem, vel post certum tempus alteri restituere: Et idem approbat nostra lex.

3. Pro cujus perfecta declaratione dico, quòd Majoratus aliquando consistit in Regno; aliquando in titulo inferiori magnatum, puta Ducis, Marchionis, vel similis: aliquando in aliis bonis, & personis particularibus. Quoad primum, scilicet de Regno, dico, quòd Regnum processit de jure gentium; nam post Creationem Mundi, Gentes & populi constituerunt sibi Reges, qui prædominantur, & Justitiam administrarent: text. est in leg. *Ex hoc jure*, ff. de Justit. & jur. cujus verba sunt: *Ex hoc jure gentium introducta sunt bella, descriptæ gentes, Regna condita, dominia distincta*, &c. Et ad hoc notat ibi Glossa ordinaria, Bart. 2. column. versic. *Uterius oppono*, Alberic. 1. column. Bald. 2. column. Angel. 2. column. Paul. 5. column. n. 15. Jas. 2. column. 3. notab. Raph. Fulgos. 3. column. num. 6. & communiter DD. & idè dicit Bald. in cap. 1. de Major. & obed. quòd dignitates non sunt à natura, sed ab inventione humana, & sunt eis imposita nomina, sedes, & insignia; idem tenet Martin. de Laud. in tractat. de Primogenitur. 2. column. 5. quæst. princip. Joan. le Cirier. in tract. de Primogenitur. in 1. lib. 3. quæst. princip. & idem probant & disponunt leges valde notabiles & morales Partit. scilicet lex 1. & lex 17. tit. 1. 2. Partit. Advertendum tamen, quòd substantia & origine Regnum dicitur pro-

venire à Summo Deo: quia licet post Creationem Mundi potestatem dedit homini, ut præeset cunctis animalibus terræ, & volatilibus Cæli, & piscibus Maris, ut habetur Genes. cap. 1. tamen non commisit, ut aliquis homo præeset alteri & dominaretur ei, sed homines procreavit cum libero & recto judicio rationis, & ipsi inter se moti congrua & optima ratione elegerunt sibi Reges pro bono publico, & utili regimine populorum: Sed illud liberum & rectum judicium rationis immediatè procedit à Deo. Ergo & Regnum quod ex eo derivatur. Præterea & magis in specie hoc probatur Proverbiorum 8. *Per me Reges regnant, & legum conditores justa decernunt: per me Principes imperant, & potentes decernunt justitiam.* Et probatur in cap. *Imperatores*, 9. distinct. & in Epistol. inter claras, Codic. de Summa Trinitat. & fid. cath. Probatur etiam ex dicto Augustini dicentis; qui habetur in cap. *Qui resistit*, caus. 11. quæst. 3. Facit etiam autoritas Petri Apostoli: *Estote subditi Principibus vestris tanquam præcellentibus*, ut habetur in cap. *Solite*, de Major. & obed. probatur etiam 3. Reg. cap. 19. ubi Dominus dicit Helix: *Vade & revertere per viam tuam per desertum in Damascus, cum perveneris illuc unges Hazaël Regem super Syriam.* Et patet in David, Salomone, Saule, & pluribus aliis Regibus approbatis à Deo, ut habetur in sacra pagina. & transumptivè in cap. 1. versic. *Unde, de Sacra unctio.*

4. Ex quo deducitur & infertur, quòd deficiente successore in Regno, vel eo casu quo populi sunt liberi, & non recognoscunt superiorem, possunt eligere sibi Regem, & talis electio erit valida & perfecta, tanquam de jure gentium: & in expresso ita tenet Bald. in dict. leg. *Ex hoc jure*, de Justit. & jur. 2. col. 3. quæst. & ibi Paul. 5. col. num. 17. & communiter DD. idem Bald. in cap. *Significavit*, extra, de Rescript. 1. column. num. 2. idem Bald. in cap. *Cum in magistrum*, in fin. extra, de Election. pro qua sententia & conclusione est text. formalis in leg. 9. tit. 1. 2. part.

Unum tamen est: quòd postquam id Regnum constitutum est de jure gentium, semper vadit & defertur per successionem: text. est in cap. *Licet*, extra, de Voto, & ibi notat & commendat Abb. Paul. 1. col. num. 6. & communiter DD. text. in cap. *Significavit*, de Rescript. & ibi notat Bald. & communiter DD. textus in cap. *Intellecto*, de Jurejur. text. in cap. *Grandi*, de Supplen. neglig. prælat. & ibi notat Joan. Monal. & communiter alii DD. Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in dict. leg. *Ex hoc jure*, ff. de Justit. & jur. 2.

2. column. quæst. principal. & ibi communiter DD. Alberic. in 1. Præfat. Digestor. §. *Discipuli*, 3. column. in fin. idem Alber. in leg. penultim. Cod. de Donat. inter vir. & uxor. 3. column. versic. *Nunc transeamus*. Martin. de Laud. in tract. de Primogenitur. 4. column. 8. quæst. principal. & idem disponit lex 12. tit. 1. 2. part. & lex 8. & 9. eod. tit. & part. Imò, quòd magis est, licet eo casu, quo tractatur de successione vel hæreditate simplicis & particulari agnati vel cognati, collaterales tantum succedant usque ad decimum gradum, ut tenet Glossa ordinaria & communis opinio in §. fin. Institut. de Success. cognat. Glossa & communis opinio in Authentic. In successione. Cod. de Suis & legit. liber. Glossa & communis opinio in Authentic. de Hæred. ab intest. venient. cap. *Si verò fratres*, collat. 9. tamen in nostro casu, quando tractatur de successione Regni, Ducatus, Marchionatus, vel alterius cujuslibet Majoratus, indistinctè succedunt collaterales secundum gradus prærogativam usque in infinitum: ita finaliter determinat Bald. per text. ibi, in cap. 1. de Feudo Marchiæ, &c. in lib. 1. Feudor. 1. col. in fin. Jacob. Alber. in §. *Si capitanei ejusd.* tit. penultim. column. quem reputat singularem & alibi non reperiri, Jason. in leg. final. Cod. Unde legitimi. 2. column. licet relinquatur cogitandum Philip. Dec. ibi 3. column. num. 8. Cæpola Cautela 95. (A) Pro qua sententia & conclusione facit bene lex 9. tit. 1. 2. part. & lex 2. in fin. tit. 15. eadem part. (b)

6. Item adde, quòd successor in Regno debet esse unus, & non plures; quia ratio illa generalis universalis, per quam diximus quòd Regna fuerunt condita & statuta; dicit quòd sit unus Rex, & non plures, quia aliàs Regnum faciliter destrueretur. Præterea confirmatur; quia sic videmus, quòd in universo mundo est unus Deus & Dominus noster, omnium Creator & rector: in toto corpore & membrorum pluralitate unum caput: in apibus unus est Princeps: aves & grues unam sequuntur:

Ecclesiæ unus Episcopus: in Archiepiscopatu unus Archiepiscopus: & denique in Provincia unus Præses: ut in cap. *In apibus*, caus. 7. quæst. 1. Confirmatur etiam auctoritate Evangelica, dicente; *omne Regnum in se divinum desolabitur.* Et ex prædictis rationibus istam sententiam & conclusionem tenet Oldrad. in consil. suis. consil. 94. 3. column. Alberic. in 1. Præfat. Digestor. §. *Discipuli*, idem Alberic. in leg. penultim. Cod. de Donat. inter vir. & uxor. 3. column. Joan. Andr. Hostiens. Abbas, Cardin. Anchar. & communiter DD. in cap. *Licet*, de Voto. Felin. in cap. *Quæ in Ecclesiarum*, de Constitut. antepenultim. column. num. 60. Bald. Andr. de Isernia, Alvarot. & communiter Feudistæ in cap. 1. §. 1. versic. *Præterea Ducatus*, de Prohib. feud. alien. per Federic. tenet etiam notabiliter Joan. le Cirier. in tract. de Primogenitur. 2. lib. 14. quæst. Bertrand. in tract. de Origine juris. 1. quæst. Anchar. in consil. 339. 1. & 2. column. (c)

7. Item dato quòd successor in Regno debet esse unus, dico, quòd debet esse major: Unde, si plures sint in eodem gradu, semper major debet præferri & succedere: Primò, quia cum naturaliter parentes desiderant filios procreare propter sui conservationem, ut in leg. *Liberorum*, ff. de Verbor. significat. cum similib. & istud desiderium adimpleat filius major, qui primò editus est: sequitur quòd in eo viget major amor & dilectio paterna & per consequens in omnibus debet præferri aliis fratribus. Secundò, quia cum ille sit major ætate, alii fratres minores tenentur ei præstare reverentiam argumento textus in leg. *semper*, ff. de Jure immunitat. ubi plura bona dicit Alber. textus in leg. 1. ff. de Albo scribe. textus in leg. 1. Cod. de Consulib. lib. 12. textus in leg. *Alexandrinis*, Cod. de Decurionib. lib. 10. text. in leg. fin. Cod. de Tyronib. lib. 12. textus in cap. 1. de Major. & obed. Tertio, quia magis sanum & integrum consilium est in majore quàm in minore ad gubernationem exercendam: nam ut ait Philosophus

(A) Vide Guillielm. de Mont-ferrato in tract. de Success. regum. fol. 3. verb. *Ex quibus*. Joan. le Cirier. ubi reputat valde singulare; in tractat. de Primogen. lib. 1. 8. quæst. column. 1. num. 3. Jacob. de S. Georg. in tract. Feudorum. in part. *Quis sit Rex*. 2. fol. num. 6. Roderic. Suar. in repet. leg. *Quoniam in prioribus*. Cod. de Inoffic. fol. 86. 1. column. Philipp. Dec. consil. 85. 2. column. num. 3. 1. volum. quos ego sequor.

(b) De hoc articulo vide quæ supra ad leg. 8. num. 6.

(c) Id etiam late probat Tiraquell. plures rationes reddens, in tract. de Primogenitur. in Præfat. num. 32. & sequentib. & num. 42. & 75. Gregor. Lopez, per text. ibi, in leg. 7. titul. 4. part. 1. glossa penultim. Divus Thomas de Regimin. Principum. cap. 2. Covarrub. lib. 1. Practic. quæst. cap. 1. num. 5. & lib. 3. Resolut. cap. 5. num. 3. Palac. Rub. in Rubr. de Donat. inter virum, §. 69. num. 21. Roderic. Suar. in leg. *Quoniam in prioribus*, extens. 10. Molin. lib. 5. cap. 3. num. 6. cum pluribus aliis quos congerit Doctus Matienza, in leg. 1. tit. 7. lib. 5. Recopilat. glossa 1. num. 9.

Anton. Gomez. ad Leg. Tauri.